

¹Från Petrus, Jesu Kristi apostel, till de utvalda som lever kringsspridda som främlingar i Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien och Bitynien. ²Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till att helgas genom Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod. Må nåd och frid i allt rikligare mått komma er till del. ³Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, ⁴till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen. ⁵Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden. ⁶Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. ⁷Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgämligt, fastän det håller provet i eld, och den tron skall visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig. ⁸Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, ⁹då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själars frälsning. (Första Petrusbrev 1:1-9)

Bön: Herre, öppna våra öron och hjärtan att höra Ditt heliga ord! Amen.

Inledning

Kära bröder och systrar! Kära vänner! Det är redan flera veckor sedan vi firade påsk. Men låt oss inte lämna påskens budskap bakom oss. Man kan säga att påskens kraft bär oss varje dag. Hela livet. Och även över dödens gräns – från detta jordeliv till det kommande livet. Varje söndag är på ett sätt en påminnelse om påskdagens budskap.

Kristus uppstod från de döda på påsksöndagen. Denna händelse har lämnat spår även till några språk, där söndagens namn är en påminnelse om påsksöndagens ytterst viktiga och härliga innehåll. På grekiska heter söndag Κυριακή, ~*Herrens dag* och på ryska воскресенье, ~*uppståndelsens dag*. Det svenska ordet för söndag har inte ”bibliska rötter”. Det kommer från orden *sol* och *dag*. Solens dag. Istället har den kopplingar till hedendomen, där solen blev personifierad och även dyrkad... Vi vet att solen är en av Gud skapade himlakropparna. Och vi vet, att den inte kommer att skina för evigt. Men från Bibeln lär vi, att Rättfärdighetens sol har gått upp när Kristus uppstod från de döda! Denna Sol har **”läkedom under sina vingar.”**¹ Han är den om vilken Johannes skriver i Uppenbarelseboken att Hans **”ansikte lyste som solen, när den skiner i all sin kraft.”**² Han är den som på Förklaringsberget förvandlades framför Petrus, Jakobs och Johannes ansikten så att **”hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset.”**³ Han är det Nya Jerusalems ljus: **”Staden behöver inte ljus från sol eller måne, ty Guds härlighet lyser upp den, och dess ljus är Lammet.”**⁴

Predikans överskrift för denna söndag heter: **”Vi har ett levande hopp!”** Petrus skriver, att Gud har **”genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp”** (v.3b). I predikans första del börjar vi med att fråga: **”1. Vilka vi?”** Vilka är de som Petrus åsyftar till när han säger, att Gud har fött oss på nytt? Och i predikans andra del kommer vi att fördjupa oss lite i frågan **”2. Vad är ett levande hopp?”**

¹ Mal. 4:2.

² Upp. 1:16b.

³ Matt. 17:2.

⁴ Upp. 21:23.

1. Vilka vi?

Petrus börjar sitt första brev med att presentera sig. **”Från Petrus, Jesu Kristi apostel”** (v.1a). Petrus hade fått höra från Jesus själv: **”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt”**⁵. Han var en av de utvalda. En av dem som Gud innan världens grund blev lagd har utvalt i Kristus för att vara helig och fläckfri inför Honom.⁶ Dessutom valde Herren honom att bli en av de tolv apostlarna.

Efter att ha presenterat sig själv anger Petrus brevet mottagare: **”till de utvalda som lever kringspridda som främlingar i Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien och Bitynien.”** (v.1b) De utvalda är de troende som kommer att hålla fast till slutet. Kristi Församling levde redan från apostlarnas tid ”kringspridda” och de var ”som främlingar” var än de var.

Du kanske har hört ordet och begreppet diasporajudarna. Under den gammaltestamentliga tiden när judarna blev otrogna och syndade emot Herren och det förbundet som de hade ingått och inte ångrade sina synder orsakade Herren att de blev skickade till fångenskap och blev utdrivna från det utlovade landet. De judar som levde utanför Israel kallas för diasporajudar. Deras diaspora orsakades av synd. De fick inte behålla sitt land på grund av att de syndade och inte lyssnade Guds profeter.

Petrus använder ordet diaspora, kringspridda, om kristna som levde kringspridda på olika orten och länder. Att vi som lever under den nytestamentliga tiden lever kringspridda beror inte på att vi skulle ha syndat och blivit bortskickade från Israel. Israel var en förebild av det riktiga Utlovade landet, himlen. Även de troende i Gamla testamentet förstod detta, **”de såg det i fjärran och hälsade det och bekände sig vara gäster och främlingar på jorden.”**⁷ Kristi Kropp, den sanna Kyrkan, är inte begränsat till ett område eller ett land. Kristus har befallt Sin Kyrka att *gå ut och göra alla folk till Sina lärjungar!*⁸ Han säger: **”Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen.”**⁹ Herren säger: **”omvändelse och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem.”**¹⁰ Det är Herren som befäller oss att gå ut och sprida evangeliet! Tänk vad hände i den första kristna församlingen i Jerusalem! Stefanus – som var **”uppfylld av tro och den Helige Ande”**¹¹, som **”var fylld av nåd och kraft”**¹² – vittnade om Herren och undervisade enligt Guds ord dem som kom och började diskutera med honom¹³. Detta ledde till att han blev orättvist anklagad av falska vittnen och blev släpade inför det Stora rådet.¹⁴ Han vittnade och predikade lag och evangelium utan att blygas. Detta kostade honom hans liv. Detta orsakade också att Jerusalems församling blev förföljd och skingrades över ett större område. De bekvämläskande och lata kristna, som låter köttet vara den bestämmande rösten skulle kunna ha sagt till Stefanus, att han borde ha varit mer *kärleksfull* mot dessa judar och talat så att de skulle inte bli arga över hans budskap. Han borde ha tänkt konsekvenserna innan han öppnade sin mun! Ja, Stefanus förstörde ju deras fina gemenskap i Jerusalem med att orsaka djävulens raseri genom judarna... De till ljusets kläder iklädda mörkrets tjänare skulle ha kunnat säga, att det var väldigt oklokt att uppröra dessa judar så, för nu de kanske aldrig mer lyssnar de kristna och deras budskap! Men sådana anklagelser hittar vi inte bland dem som lever i trons lydighet! Ja, det blev säkert

⁵ Joh.

⁶ Ef. 1:4.

⁷ Hebr. 11:13b. Läs också verserna 14-16.

⁸ Matt. 28:19.

⁹ Mark. 16:15.

¹⁰ Luk. 24:47.

¹¹ Apg. 6:5.

¹² Apg. 6:8.

¹³ Apg. 6:9-.

¹⁴ Apg. 6:12.

jobbigare för de kristna efter Stefanus martyrdöd. Men var i Skriften hittar vi löften om att det alltid skall vara en yttre frid och fröjd i Kristi församlingar?? **”Om världen hatar er, skall ni veta att den har hatat mig innan den hatat er”**¹⁵, säger Jesus. Världen och djävulen attackerar inte församlingen endast utanför den synliga kyrkans gränser. Den kommer också inifrån. Det är viktigt att komma ihåg den Helige Andes uppmaning: **”Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er.”**¹⁶ Till slut måste han fly! Låt oss därför hålla fast vid Guds ord, springa till Honom när vi blir förföljda. Och inte endast det utan också gå till motattack! Nämligen, att vi med ännu större iver vittnar om Kristus. Talar om Guds ord. Predikar lag och evangelium. Kristus är faktiskt större, mäktigare och starkare än djävulen och hela helvetets här!

Petrus skriver sitt första brev till de utvalda. När den sista av de utvalda omvänder sig och kommer till Guds rike, då kommer slutet. Han eller hon är kanske din granne. Kanske han eller hon bor i Luleå, Piteå eller Råneå. Gud har kallat vår församling att arbeta här var vi är. Vi lever kringspridda, som den första församlingen. Gud använde dessa kringspridda kristna att sprida evangelium till ett större område. Det är kanske därför Gud har lett vår församling att ”förlora” kyrkolokalen i Råneå, så att vi inte endast behåller denna underbara skatt som vi har fått från Guds ord till oss själva utan går ut och till ett större område. Vi blir inte fattigare av att predika och sprida evangelium! Tvärtom!

2. Vad är ett levande hopp?

Vad är det som vi har att erbjuda våra medmänniskor? Vi har inga fina kyrkor, inga hobbygrupper med kristet namn där man kan ha det så mysigt. Vi har inga fina körer – inte i alla fall ännu – där man kan tillfredsställa behovet att uppträda. Vi har inte mycket sådant socialt pysslande som de flesta andra kyrkorna har. Vi är så pass få och vår budget är inte så stor. Om Gud vill, så har vi sådant i farmtiden. Körer, kyrkor och ekonomiska tillgångar för att uppehålla olika aktiviteter... Det som vi har är det centrala, det allra viktigaste – det som i många dagens kyrkor har hamnat i periferin, om inte rentav helt och hållet utanför. Vi har evangeliets rena förkunnelse och sakramentens rätta bruk bland oss. Vi håller oss till hela Guds ord. Varför? Ja, just därför att det är GUDS ord – ofelbar och i allt **”nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.”**¹⁷ Det är genom Guds ord, evangeliet, som vi har blivit frälsta. **”Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror”**¹⁸. Dess kraft är Kristi kraft.

I Sin stora barmhärtighet har vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader **”genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen.”** (v.3) Vårt hopp är alltså ett levande hopp. Kristus blev dödad, men Han uppstod från de döda. Han lever. Vårt hopp lever! Vårt hopp är inte en osäker önskan. Om vårt hopp skriver Hebreerbrevets författare: **”I detta hopp har vi ett tryggt och säkert själens ankare som når innanför förlåten”**¹⁹. Kristus har öppnat dörren till himlen. Genom Honom kommer vi till Fadern. Det är där vi också har vårt arv – arvet som Jesus har förtjänat åt oss – **”som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen”** (v.4). Vi är redan ihopkopplade till den kommande världens härlighet genom tron på Kristus. Våra själars ankare når innanför förlåten, till himmelen!

¹⁵ Joh. 15:18.

¹⁶ Jak. 4:7b.

¹⁷ 2 Tim. 3:16.

¹⁸ Rom. 1:16.

¹⁹ Hebr. 6:19.

Vi har inte funnit detta hopp av oss själva eller ifrån oss själva. Nej, det är fördolt för det mänskliga förnuftet i sitt naturliga tillstånd. Det är Gud som har **”fött oss på nytt till ett levande hopp”** (v.3b). Gud har utvalt de sina, som Han har förutbestämt (predestinerat, utkorat) **”till att helgas genom Anden”** (v.2). Detta gör Han när Han uppväcker den frälsande tron i våra hjärtan genom evangeliets kraft. Gud kommer också att bevara de Sina i tron till slut. **”Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden.”** (v.5) Gud opererar genom medel, de så kallade nådemedlen. Han har bestämt att det är genom tron som vi blir frälsta, alltså utan våra egna gärningar eller förtjänster. Vi är frälsta genom nåden allena! Guds makt verkar genom tron så att vi blir frälsta och bevarade. Därför är det mycket viktigt – livsviktigt! – att hålla sig till de medel genom vilka Gud upptänder och uppehåller tron: ordet och sakramenten. Petrus, som så klart undervisar om nåden och utkorelsen, påminner också om vikten att leva i helgelsen, och skriver: **”Var desto ivrigare, mina bröder, att göra er kallelse och utkorelse fast. Gör ni det, skall ni aldrig någonsin snubbla och falla.”**²⁰ Vi får inte låta köttet börja härska i vårt liv. Vi får inte försumma predikan och dra oss ifrån Herrens heliga nattvard eller församlingsgemenskapen. Varför inte? Ja, då skulle vi börja förkväva vår tro och till slut skulle den slockna utan att vi ens märker det... En död kropp märker inte att den är död. En andligt död själ bekymrar sig inte om att förlora sin tro och själ...

Vi har ett levande hopp. Vår frälsning finns **”beredd och skall uppenbaras i den sista tiden.”** (v.5) Aposteln Johannes skrivet om detta, att **”vad vi skall bli är ännu inte uppenbarat. Men vi vet att när han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.”**²¹ Ja, vi tror ju på *kroppens uppståndelse och ett evigt liv!*

Petrus vänder våra blickar till det som komma skall. **”Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgängligt, fastän det håller provet i eld, och den tron skall visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig.”** (vv.6-7) Det kan hända att vi måste innan vår frälsning blir synlig utstå prövningar och lida en stund. Men genom lidandet och prövningarna förbereder Gud oss till den kommande världens liv. Under dessa prövningar skall vi komma ihåg att äktheten i vår tro är långt värdefullare än guld! Som elden prövar och rensar guldet så använder Gud prövningar av olika slag för att stärka vår tro och helga oss. Prövningarna förgör inte den äkta tron som håller sig fast vid Frälsaren, men de hjälper att kämpa emot köttets gärningar i oss. Paulus skriver: **”Döda därför era begär som hör jorden till: otukt, orenhet, lidelse, lusta, och girigheten som är avgudadyrkan.”**²² Denna undervisning är inte så populär längre ens bland många som kallar sig kristna eller lutheraner, men Guds ord har inte blivit redigerad och anpassad efter världens och köttets röst även om många kyrkors predikan tyvärr har gjort det. Det står fortfarande skriven: **”Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva.”**²³

Men även om vi som kristna är kallade att leva i helgelse och förutbestämda att bära frukt till Guds ära, så vänder vi oss inte till oss själva eller våra gärningar när vi talar om rättfärdiggörelsen och frälsningen. Nej! Vi vänder oss till korset, till Kristus som dog i vårt ställe och åstadkom frid mellan Gud och oss människor. Vi vänder oss till korset och den tomma graven, till den korsfäste men uppståndne Frälsaren! Den fullkomliga helgelsen, heligheten, som vi behöver för att bli frälsta finner vi endast hos Kristus. Vårt kristna liv, livet i helgelsen, är endast en följd av att vi har blivit rättfärdigförklarade och helgade genom den Helige Ande, så att vi **”lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod”** (v.2)!

²⁰ 2 Petr. 1:10.

²¹ 1 Joh. 3:2.

²² Kol. 3:5.

²³ Rom. 8:13.

Vårt hopp är ett levande hopp. Kristus Jesus är vårt hopp. Han blev dödad, men uppstod från de döda på påskmorgonen! **”Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själars frälsning.”** (vv.8-9) Jesus Kristus har gjort allt för oss. Vi får gömma oss i Hans blodsår. Vi har blivit bestänkta med Jesu Kristi blod genom dopet. Vi blir bestänkta med Hans heliga blod genom predikan när syndernas förlåtelse förkunnas i Hans namn. Du får tro att alla dina synder, överträdelser, fel, svagheter och brister är förlåtna i Jesu namn och blod.

”Vi älskar därför att han först har älskat oss.”²⁴ Vi har verkligen all orsak att jubla över vår Frälsare i obeskrivlig, himmelsk glädje. Låt oss ofta lyssna predikningarna och undervisningen om Honom, läsa om Honom och lyssna Honom, så att denna obeskrivliga, himmelska glädjen kan få mer plats i våra hjärtan och liv! Då kommer vi att orka bättre bland alla prövningar, frestelser och bekymmer som vi kommer att möta innan vi har vunnit målet för vår tro, nämligen våra själars frälsning.

*Amen.*²⁵

Pastor Jan-Erik Tiri
jetiri@yahoo.se
www.lutherdom.se

²⁴ 1 Joh. 4:19.

²⁵ 2501 ord.